

دانشگاه فردوسی مشهد

دانشکده مهندسی

گروه مهندسی کامپیوتر

گزارش پروژه درس شبکه های کامپیوتری

عنوان

نگارش

الهه متقين

استاد درس

دكتر يغمايي

بهمن ماه 1399

1. مقدمه

در انجام این پروژه از زبان C استفاده شده است. دلیل انتخاب این زبان برنامه نویسی آشنایی قبلی من با این زبان بوده است. همچنین این موضوع که به کمک زبان C یادگیری پایه ای تر انجام می شود و منابع معرفی شده در کلاس حل پروژه نیز مطابق با زبان C است در انتخاب من موثر بوده است. از طرفی زبان C برای برنامه نویسی در لایه های پایین شبکه نیز توصیه شده است.

منابع، کدها و گزارش پروژه به تدریج در آدرس زیر قرار می گیرد.

https://github.com/elahemotaghin/Network project.git

2. پينگ(فاز دوم)

اگر از طرفداران بازیهای آنلاین هستید و یا پایداری و کیفیت سرویس اینترنت برای شما اهمیت دارد، احتمالا عبارت "پینگ" را شنیده اید و ممکن است این را نیز بدانید که هرچقدر پینگ کمتر باشد سرویس اینترنت شما از کیفیت بهتری برخوردار است. به همین جهت برای راهنمایی شما در انتخاب مناسبترین سرویس در این نوشته سعی کردیم همه چیز درباره پینگ سرویس اینترنت را بررسی کنیم.

2.1. پينگ ڇيست؟

Ping معیاری برای احتساب فاصله ی زمانی اتصال بین دو دستگاه در شبکه است. از طریق میزان پینگ یک سرویس اینترنتی، می توان دریافت که چقدر طول خواهد کشید که یک بسته اطلاعات از سمت دستگاه هوشمند مانند کامپیوتر به سمت سرور رفته و دوباره از آن مسیر برگردد. پینگ درواقع تأخیر زمانی است که در هنگام انجام هر کار Online اتفاق میافتد، از کلیک بر روی لینک، تا استریم کردن یک ویدئو.

اما Ping صرفاً ابزاری برای اندازه گیری «تأخیر» نیست. هر شبکه از تعداد متعددی دستگاه و سرور تشکیل شده است هرکدام از این دستگاهها می توانند بسته ای از داده را که آن را Packet می نامند به دستگاه هوشمندی که مقصد است ارسال کند. دستگاه مقصد بسته ی ارسالی که نیاز به پاسخ دارد را دریافت می کند و در جواب یک Packet به دستگاه اول ارسال می کند.

این مراحل برای هر پینگ تکرار می شود. پینگ دستوری است که این امکان را فراهم می کند مدت زمان رفت و برگشت بسته ها را بین دستگاه ها، اندازه بگیرید. استفاده از دستور پینگ برای چک کردن وضعیت سرورها بسیار مفید است. اگر یکی از سرورها down شود و یا کند عمل کند، می تواند مانع اتصال دو دستگاه به یکدیگر شود. در این وضیعت Packet یکی از سرورها toss اتفاق خواهد افتاد و همان طور که از نامش مشخص است، Packet Loss زمانی اتفاق می افتد که بسته یا بسته هایی از داده به مقصد شان نمی رسند.

Ping همچنین کمک میکند تا بستههایی که از بین رفتهاند دیده شوند. برای مثال فرض کنید دستور پینگ را اجرا کردهاید و با پاسخهای مختلف روبرو شدهاید. مثلاً Request timed out یعنی Packet توسط رایانه مقصد دریافت نشده است، یا پاسخهای سرور به دستگاه اول ارسال نشده است. یا ممکن است در طول مسیر ارسال و دریافت از بین رفته باشد.

اجرای دستور پینگ و شناسایی ازدسترفتن پکت، برای بررسی مشکلات اینترنت کاربرد دارد. وقتی پکتها از دست بروند، یعنی مشکلی یا در شبکه ی اینترنت خانگی و ISP یا در اتصال کلی اینترنت و وبسایت مقصد وجود دارد. برای بررسی عمیق تر، بهتر است پکت لاس را برای وبسایتهای گوناگون بررسی کنید. به عنوان مثال، اگر دسترسی اینترنت به وبسایتهای خارجی قطع شود، با اجرای پینگ برای وبسایتهایی با سرور داخل پکت لاس ندارید؛ اما برای وبسایتهایی همچون google.com، با پیغام خطای Request timed out روبهرو می شوید.

درباره ی دستیابی به پینگ صفر نیز باتوجه به توضیحات گفته شده ، می توان ناممکن بودن آن را ادعا کرد. به هر حال ، ارسال و دریافت پکت حتی به روتر خانگی هم به زمان نیاز دارد و با اتصال کابلی به روتر نیز نمی توان به پینگ صفر رسید. شاید زمانی با در هم تنیدگی کوانتومی بتوان پینگ را به صفر رساند. اگر زمانی به فناوری استفاده از در هم تنیدگی کوانتومی در اینترنت دست پیدا کنیم، شاید پینگ صفر هم ممکن شود. البته در یک صورت می توان پینگ کمتر از یک میلی ثانیه را تجربه کرد و آن هم با ارسال و دریافت پکت با کامپیوتر اصلی، یعنی اجرای دستور ping localhost، ممکن می شود.

2.2. پیاده سازی پینگ در یروژه

در این فاز از پروژه امکان بدست آوردن پینگ با کمک آدرس IP و یا دامنه سایت ها بوجود آمده است. به این صورت که کاربر آدرس IP و یا دامنه سایت مورد نظر خود را وارد می کند و همچنین اندازه پکت ارسالی و مدت زمان انتظار نیز از کاربر دریافت می شود و سپس برنامه شروع به اجرا می کند. فرایند اجرا به این صورت است که ابتدا آدرس وارد شده توسط کاربر اعتبار سنجی می شود و به کمک DNS Server (در صورت ورود دامنه) آدرس IP متناظر با آن بدست می آید. سپس به کمک یک raw socket به سرور مورد نظر پکت هایی با سایز تعیین شده توسط کاربر می فرستیم و مدت زمان صرف شده تا بازگشت پاسخ را نگه داری می کنیم. در نهایت تعداد پکت از سال شده، تعداد پکتی که به مقصد رسیده، مدت زمان صرف شده برای ارسال این پکت ها و درصد سالم به مقصد رسیدن بسته ها را نمایش می دهیم.

برای کامپایل برنامه از دستور زیر استفاده می کنیم.

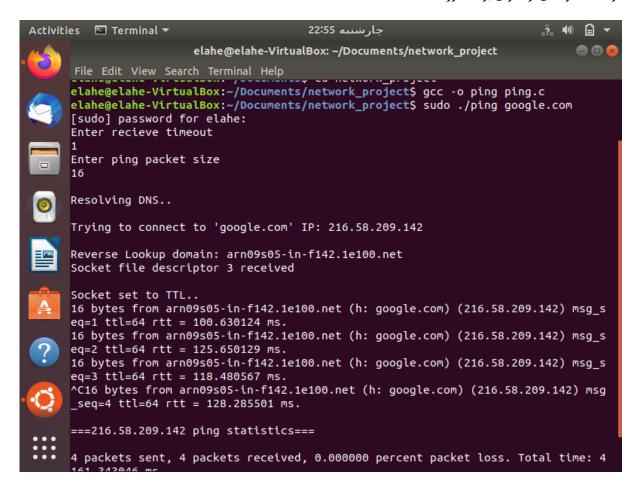
gcc –o ping <file name> ---→ gcc –o ping ping.c
gcc –o ping <file name> -l pthread ---→ gcc –o ping parallel_ping.c –l pthread

برای اجرای برنامه از دستور زیر استفاده می کنیم.

Sudo ./ping <ip or domain> --→ sudo ./ping google.com
Sudo ./ping <ip or domain> --→ sudo ./ping google.com 8.8.8.8

با فشردن ctrl+c خروجی را مشاهده می کنیم.

در ادامه نمونه ای از اجرای برنامه آورده شده است.

Traceroute .3

اگر شما در هنگام بازکردن یک سایت در اینترنت و یا در هنگام ارتباط با یک سیستم مشکل دارید، با استفاده از دستور می تواند نقشه Traceroute می توانید متوجه شوید که مشکل ارتباط شما در کدام قسمت است. همچنین این دستور می تواند نقشه مسیر ارتباطی از کامپیوتر شما تا وب سروری که وب سایت مورد نظر بر روی آن قرار دارد را نشان دهد. ابزار Ping دستور یک دستور خط فرمانی می باشد که در ویندوز و سیستم عامل های دیگر قابل استفاده است. مثل دستور نیز شامل Traceroute هم یک ابزار مفید برای عیب یابی و فهمیدن مشکل در اتصال به شبکه اینترنت است. این دستور نیز شامل Packet Loss

زمانیکه شما به یک وب سایت مانند www.datispro.com متصل می شوید، ترافیک ارسالی از مسیرها و واسطه های مختلفی عبور می کند تا به مقصد برسد. همچنین شما می توانید با استفاده از این دستور میزان تاخیر بوجود آمده در هر توقف را نیز مشاهده کنید. اگر گاهی اوقات مشکلی در رسیدن به وب سایت مورد نظر دارید اما می دانید که آن وب سایت

بدرستی کار می کند، قطعا در مسیر مشکلی وجود دارد، دستور Traceroute به شما نشان می دهد که مشکل در کدام قسمت از مسیر است.

از منظر فنی دستور Traceroute یک ترتیب متوالی از بسته ها را با استفاده از پروتکل ICMP ارسال می کند. هرکدام از این بسته ها مقداری را بررسی می کنند و دارای یک زمان مشخص می باشند. هرگاه زمان هر بسته ای به صفر برسد، روتر مورد نظر آن را برگشت داده و پیغام خطا نمایش داده می شود. با ارسال بسته ها به این شیوه، Traceroute مطمئن می شود که هر روتر در مسیر فعال هست یا نه.

TTL چیست؟

به زبان ساده TTL یا همان Time To Live، عمر یک پکت را در شبکه، محدود می کند. این مقدار برای هر بسته توسط فرستنده آن مشخص می شود و با رسیدن به هر HOP در شبکه، یک واحد از آن کاسته می شود. یعنی اگر TTL یک بسته 100 باشد، نهایتا از HOP عدد HOP می تواند عبور کند تا به مقصد موردنظر برسد در غیر ای نصورت بسته ارسال شده، دور انداخته می شود (از بین می رود) و یک پیام خطا از طریق ICMP برای فرستنده ارسال می شود. HOP همان روترهایی هستند که بر سر راه این پکت قرار دارند.

RTT چيست؟

به زبان ساده RTT یا همانRound-Trip Delay ، مدت زمانی است که طول می کشد تا یک پکت ارسال شود و پاسخ آن دریافت شود. RTT به ما کمک می کند تا بفهمیم که به طور میانگین چه فاصله زمانی بین یک فرستنده و گیرنده وجود دارد و همچنین به ما کمک می کند تا تاخیرهای موجود در ارتباط بین دو سیستم را ارزیابی کنیم.

3.3. عملکرد Traceroute

Traceroute در ابتدا شروع به ارسال پکتهایی می کند که TTL آنها 1 می باشد. این پکتها بعد از اینکه به اولین HOP رسیدند، از مقدار TTL یک واحد کم می کنند، از این رو، مقدار TTL برای این پکتها به صفر می رسد. همان طور که بالاتر گفتیم، وقتی مقدار TTL به صفر می رسد، اولا پکت DROP می شود. دوما یک پیام خطا به سمت فرستنده ارسال می شود. حالا تا به اینجا RTT نشان دهنده فاصله زمانی بین فرستنده (کسی که پکتها را ارسال کرد و در اصل همان کسی که دستور Traceroute را اجرا کرده است) و اولین HOP می باشد، چرا که TTL را برابر 1 قرار داده بودیم.

در گام بعدی، Traceroute شروع به ارسال پکتهایی می کند که TTL آنها 2 می باشد. هدف از این کار این است که بستههای ما تنها تا HOP دوم حرکت کنند. پس بستهها پس از اینکه شروع به حرکت کردند، ابتدا از HOP اول عبور می کنند و TTL آنها از عدد 2 به عدد 1 کاهش پیدا می کند. سپس با رسیدن پکتها به HOP دوم، TTL آنها از یک به صفر کاهش پیدا می کند و در نتیجه یک پیام خطا به سمت فرستنده ارسال می شود. بدین صورت فرستنده متوجه می شود

که وضعیت RTT تا HOP دوم به چه صورت است. Traceroute این کار مجددا ادامه می دهد و هر بار TTL را یک واحد افزایش می دهد تا وضعیت ارتباط و RTT هر یک از HOP ها را متوجه شود.

3.4. پیاده سازی traceroute در پروژه

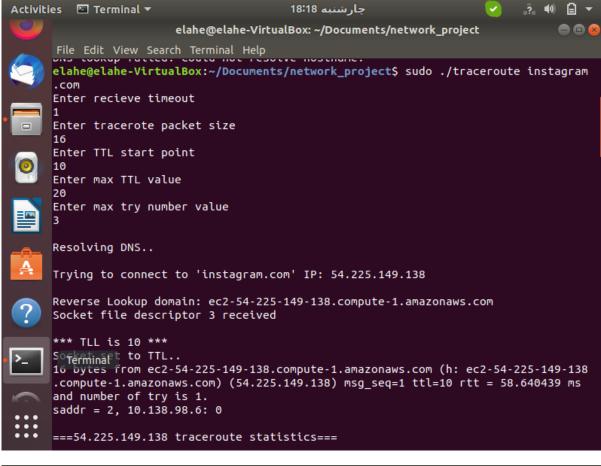
در این فاز از پروژه لازم بوده است تا عملکرد دستور traceroute پیاده سازی شود. برای این کار از پروتکل استفاده شده است. به این صورت که کاربر آدرس IP و یا دامنه سایت مورد نظر خود را وارد می کند و همچنین اندازه پکت ارسالی، مدت زمان انتظار، حداکثر تعداد تلاش برای پیدا کردن هر hop و مقدار آغازین و حداکثر TTL نیز از کاربر دریافت می شود و سپس برنامه شروع به اجرا می کند. فرایند اجرا به این صورت است که ابتدا آدرس وارد شده توسط کاربر اعتبار سنجی می شود و به کمک DNS Server (در صورت ورود دامنه) آدرس IP متناظر با آن بدست می آید. سپس به کمک یک raw socket به سرور مورد نظر پکتی با سایز تعیین شده توسط کاربر می فرستیم و مدت زمان reverse DNS ایجاد می شود. برای کامپایل برنامه از دستور زیر استفاده می شود.

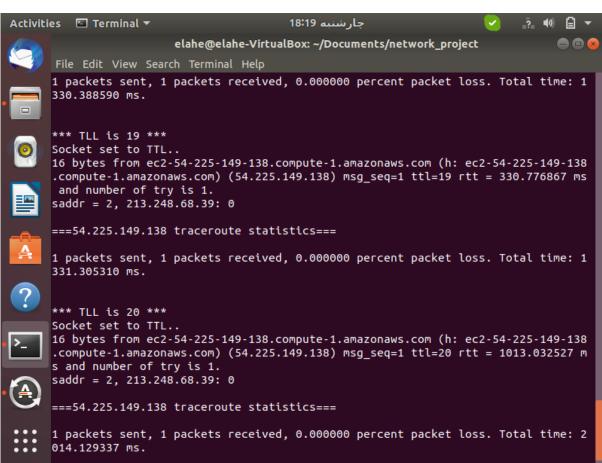
gcc -o traceroute traceroute.c

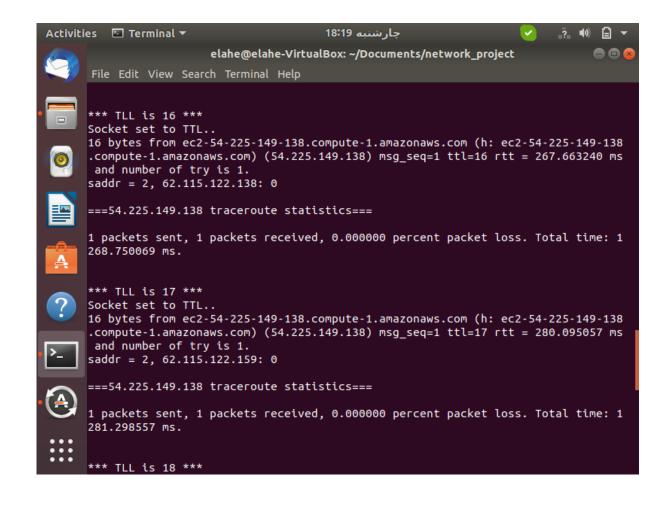
همچنین برای اجرای برنامه از دستور زیر استفاده می شود.

Sudo ./ traceroute google.com

در ادامه نمونه ای از اجرای برنامه آورده شده است.

- [1] https://www.geeksforgeeks.org/ping-in-c/
- [2] https://vigiato.net/p/105454
- [3]https://www.zoomit.ir/howto/347187-what-is-ping-is-zero-ping-possible/